

Til § 20.

Svarer til Udvalgets Forslags § 17 og § 31 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Til § 21.

Svarer til Udvalgets Forslags § 18, jfr. Bemærkningerne hertil, dog at der er foretaget en redaktionel Ændring for at tilvejebringe Overensstemmelse med den tilsvarende § 32 i Ulykkesforsikringsloven af 1933. Paa tilsvarende Maade som man har foreslaaet Dagpenge efter nærværende Forslag fastsat til 75 pCt. af Daglønnen i Stedet for som af Udvalget foreslaaet til 80 pCt., jfr. Bemærkninger til nærværende Forslags § 16, har man dernæst ment at burde fastsætte den aarlige Rente ved fuldstændig Invaliditet til 75 pCt. af Aarslønnen, i Stedet for som af Udvalget foreslaaet til 80 pCt.

Under Hensyn til, at der ved Tilstaaelsen af de heromhandlede Invaliditetserstatninger ikke stilles et altfor strengt Beviskrav med Hensyn til Aarsagssammenhæng mellem Tjenesten og Invaliditeten, samt til Vanskeligheden ved at konstatere en saa ringe Invaliditet som 5 pCt., har man overvejet, om man ikke burde sætte Grænsen for Tilstaaelse af Erstatning til 10 pCt. Invaliditet i Stedet for som foreslaaet til 5 pCt. Man har dog ment at maatte blive staaende ved den i § 32 i Ulykkesforsikringsloven af 1933 fastsatte 5 pCt.-Grænse.

Til § 22.

Stk. 1 og 2 svarer til Udvalgets Forslags § 19—23, idet man dog har foretaget en redaktionel Sammenføjning af disse Bestemmelser for at tilvejebringe Overensstemmelse med Formuleringen af de tilsvarende Bestemmelser om Efterladteerstatning i § 39 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Idet iøvrigt henvises til de af Udvalget gjorte Bemærkninger til disse Paragrafer, bemærkes, at Ministeriet har ment det rigtigst at optage i nærværende Forslag den i § 39 i Ulykkesforsikringsloven af 1933 indeholdte nøjere Fastsættelse af Kredsen af de Personer, der kan oppebære Efterladteerstatning, og af den Rækkefølge, hvori disse Personer skal komme i Betragtning til Opnaelse af Erstatning.

Idet Ministeriet iøvrigt har fundet det rigtigst at følge Udvalgets Forslag om at bevare det for Efterladteerstatninger paa det heromhandlede Omraade gældende Rentestystem, har man derimod ikke kunnet overføre til nærværende Forslag de i § 39 i Ulykkesforsikringsloven af 1933 optagne Bestem-

melser om Størrelsen af den Erstatning, der skal tillægges de forskellige Kategorier af erstatningsberettigede Personer, men man har optaget de af Udvalget foreslaaede Regler for Størrelsen af Erstatninger til Enker og Børn, hvilke Regler svarer til de i Udlandet ved Rentestystemer almindelig gældende Regler, jfr. Bemærkningerne til de omhandlede Paragrafer.

Idet man særlig henviser til Bemærkningerne til Udvalgets Forslags § 20, bemærkes, at Ministeriet har overvejet, om man ikke, som af et Mindretal i Udvalget foreslaaet, burde optage i nærværende Forslag en Bestemmelse om, at den Omstændighed, at et Ægteskab bliver indgaaet efter Invaliditetens Paadragelse, ikke skal udelukke Enken fra Erstatning, naar der efter Ægteskabets Indgaaelse hængaar et vist Aaremaal, inden Invaliden dør, saaledes at Spekulation i Enkerenten kan anses for udelukket. Man har dog ment det rigtigst at følge Udvalgsflertallets Indstilling, hvorefter der kun tilkommer en Enke Erstatning, hvis Ægteskabet er indgaaet før Invaliditetens Paadragelse, idet dette stemmer med de herom fastsatte Bestemmelser saavel i den tidligere gældende Ulykkesforsikringslov af 14. Juli 1927 som i Ulykkesforsikringsloven af 1933, jfr. § 39, Stk. 1, Nr. 1.

I nærværende Paragrafs Stk. 3 har man optaget en til § 39, Stk. 5, i Ulykkesforsikringsloven af 1933 svarende Bestemmelse.

Til § 23.

Svarer til Udvalgets Forslags § 24, jfr. Bemærkninger til nævnte Paragraf samt til Udvalgets Forslags § 14; man har dog ændret Paragrafens Formulering noget; dels har man ladet Ordene »dog ingensinde fra før Hjemsendelsen, medmindre denne er udskudt paa Grund af den paadragne Invaliditet« udgaa af Stk. 1, idet de formentlig er overflødige, naar Renten ydes i Fortsættelse af Dagpenge, jfr. Bestemmelsen om Dagpengeydelse i nærværende Forslags § 17.

Da den af Udvalget i Stk. 1 foreslaaede Bestemmelse om Fradrag i Renten af militær Lønning bør gælde i alle Tilfælde, hvor Renten ydes inden Hjemsendelsen, ogsaa i det i Udvalgets Forslags Stk. 2 omhandlede Tilfælde, hvor Rente ydes, uden at der i Forvejen er ydet Dagpenge, har man dernæst ladet Bestemmelsen herom udgaa i nærværende Forslags Stk. 1 og optaget den som en almindelig Bestemmelse i et nyt Stk. 3, der omfatter alle Tilfælde, hvor Renten ydes inden Hjemsendelsen.